

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

11386

1. Obiekt

KAMIENICA

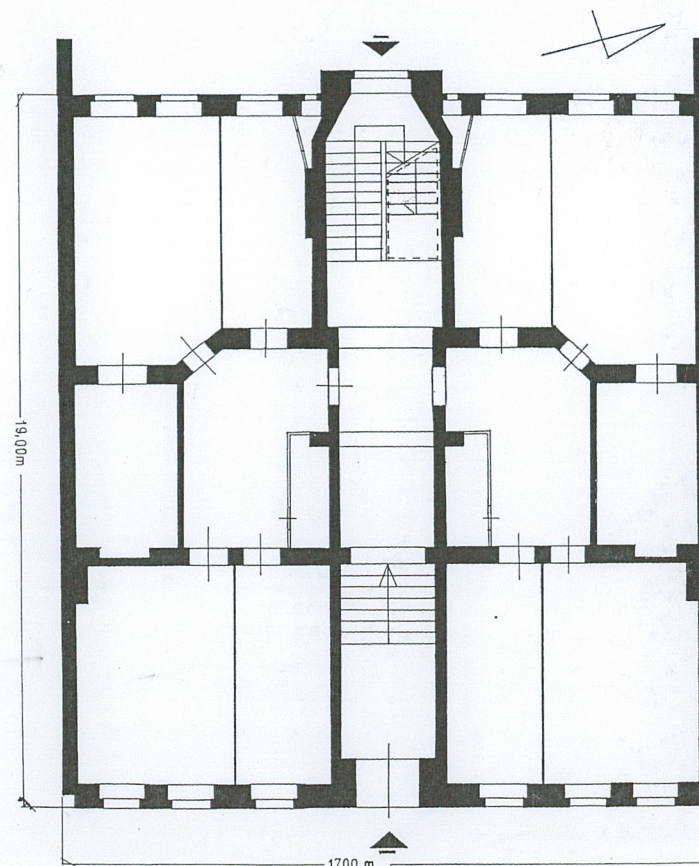
2. Czas powstania

1903 r.

3. Miejscowość

WROCLAW

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

skala 1: 200
h=ok 18 m

0 2 4 6m

RZUT PRZYZIEMIA

4. Adres ul. Piastowska 34

50-361 Wrocław

nr hipoteczny Obręb pl. Grunwaldzki AM 5,
dz. Nr 33

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie

powiat Wrocław

gmina Wrocław

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Breslau

7. Przynależność administracyjna przed 1.I.1999

województwo wrocławskie

gmina Wrocław

8. Właściciel i jego adres

Wspólnota mieszkaniowa

Ul. Piastowska 34

50-361 Wrocław

9. Użytkownik i jego adres

Wspólnota mieszkaniowa

Ul. Piastowska 34

50-361 Wrocław

0. Rejestr zabytków

A/1597 z 22.01.2010

HISTORIA

Ulica Piastowska dawniej *Piastenstrasse* (1901 - 1939) i *Memellungstrasse* (1939 - 1945), znajduje się terenie zagrodniczej wsi Rybaki, która przyłączona została do miasta w 1868 r.

Przez pierwsze dziesięciolecia przyłączony obszar był niezabudowany. Ulicę Piastowską wytyczono dopiero pod koniec XIX w. Nie istnieje ona jeszcze na planie E. Morgensterna z 1895 r. Jest zaznaczona po raz pierwszy w 1901 r. (plan Wrocławia, wyd.: C. Lehmann). Pierwsze budynki powstały w latach 1902/1903 r. Gdy w 1903 r. ukończono budynek nr 34, zabudowa sąsiednich działek była jeszcze w fazie projektu, bądź w trakcie budowy. Krótki czas zabudowywania ulicy sprawił że jest ona jednorodna stylistycznie. Proces przyłączania do Wrocławia sąsiednich miejscowości, przypadający w XIX w. na ostatnie dekady tego stulecia, związany był z dynamicznym rozwojem miasta w czwartej ćw. XIX w., w następstwie uzyskanych przez władze miejskie reparacji wojennych (po wojnie w 1870 r.) i zjednoczenia Niemiec. Dla Wrocławia, podobnie jak dla innych niemieckich aglomeracji był to okres wzmożonego rozwoju przemysłu i rosnącej liczby ludności, czego konsekwencją był ruch budowlany, którego kulminacją przypadła na ostatnią ćwierć XIX w. i początek XX w. Inwestycje mieszkaniowe ukierunkowane były głównie na budownictwo czynszowe. Zabudowa ulicy Piastowskiej, zwłaszcza w odniesieniu do najstarszego odcinka między ul. Sienkiewicza a Grunwaldzką, jest reprezentatywna dla wrocławskiej zabudowy pierwszych lat XX w. Czynszowe kamienice secesyjne ulicy Piastowskiej na wspomnianym odcinku budowane w latach 1903-1904 posiadają bogato zdobione fasady. Część z nich, zwłaszcza budynki umiejscowione w pierzei zachodniej, w sąsiedztwie kamienicy nr 34 (numery parzyste od 32 do 36) ze względu na analogie form, mogły być projektowane przez jednego architekta. Mimo niewielkich różnic w detalach architektonicznych, fasady wymienionych kamienic mają wiele cech wspólnych i niemal identyczny układ wnętrz.

Z materiałów archiwalnych wynika, iż kamienica nr 34 i sąsiednie budynki były budowane przez jednego inwestora. Rysunki projektowe nr 34 podpisane są przez inwestora Gustawa Davidsona z Wrocławia i kierownika budowy Emila Gorsegnera, mistrza ciesielskiego, który na jednym z planów podpisał się także jako inwestor. W 1902 r. E. Gorsener został wymieniony jako pierwszy właściciel kamienicy. Brak informacji źródłowych o autorze projektu kamienicy. Podpisy pod projektem budynku złożyli tylko inwestor i kierownik budowy.

SYTUACJA

Budynek zlokalizowany w zachodniej części dzielnicy Śródmieście; położony w zachodniej pierzei ul. Piastowskiej, która stanowi wschodnią linię kwartału zabudowy, wyznaczonego przez ulice: Piastowską, Grunwaldzką, Mikołaja Reja i Henryka Sienkiewicza. Jest posadowiony w zwartej zabudowie ulicy. Kamienica zwrócona jest fasadą w kierunku wschodnim; zajmuje frontową część działki budowlanej; tylna część działki niezabudowana, nie ogrodzona.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA.

Ściany

Ściany konstrukcyjne na poziomie piwnicy wykonane z cegieł, na zaprawie wapiennej z dużą ilością piasku, tynkowane; wątki murów wozówkowe i mieszane.

Ściany przyziemia i pozostałych kondygnacji – z cegieł na zaprawie wapiennej, otynkowane (tynk cementowo-wapienny). Ściany sieni na 1/3 wysokości z profilowanym gzymsem działowym.

Elementy dekoracyjne fasady i obramienia okienne wykonane w tynku.

Sklepienia i stropy

Piwnice – stropy ceglane odcinkowe na belkach stalowych, tynkowane.

Sień – trakt frontowy: strop płaski odcinkowy drewniany belkowy z podsufitką, dekorowany fasetą; w połowie szerokości stropu belka wsparta na pilastrach; strop dekorowany sztukateriami.

Sień – trakt środkowy: strop ceglany, odcinkowy na belkach stalowych.

W pomieszczeniach mieszkalnych stropy drewniane belkowe z podsufitką, w pomieszczeniach na kondygnacjach I-IV z fasetą, z dekoracją sztukatorską.

Wieżba dachowa i pokrycie dachu

Konstrukcja więźby dachowej drewniana. Nad traktem frontowym, więźba płatiowo-krokwiowa z trzema ścianami stolcowymi; słupy wzmocnione mieczami. Nad pozostałą częścią budynku płaskie przekrycie z stropodachem.

Pokrycie dachu nad częścią frontową – ceramiczne z dachówki karpiówki, kładzionej w podwójną koronkę. Nad częścią środkową i tylną pokrycie papowe.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
6527 m ³	1170,59 m ²	kamienica czynszowa	dom mieszkalny, kamienica
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcja dachu, wyposażenie i instalacje)	
<p>Po 1945 r. w kamienicy nie przeprowadzono kapitalnego remontu. Na bieżąco wykonywano jedynie naprawy; uzupełniano brakujące lub zniszczone elementy drzwi, balustrady schodów; wymieniona została część drewnianej stolarki okiennej na nową, plastikową i drewnianą. Brak dokumentacji tych prac.</p> <p>W 2007 roku przeprowadzono remont dwóch balkonów – dokumentacja: <i>Projekt budowlano-wykonawczy remontu balkonów, ul. Piastowska 34, Wrocław 2006 r.</i> [w:] archiwum M.K.Z. we Wrocławiu, sygn. 69/07</p>		<p>Stan techniczny budynku niezadowalający. Tynk fasady z ubytkami, spękany z zaciekami; w elewacji tylnej zniszczony w 30%.</p> <p>W mieszkaniach stropy i ściany wielu pomieszczeń z widocznymi spękaniem. Konstrukcja więźby dachowej zawilgocona z zaciekami, pokrycie dachu nieszczelne. Podłogi podestów i stopnic klatki schodowej zużyte; tam także ubytki w balustradzie tralkowej. Zły stan techniczny wszystkich rodzajów instalacji.</p> <p>W dużej części zachowana stolarka drzwiowa; drzwi frontowe i z ubytkami w okuciach. Okna o zużytej stolarce, nieszczelne. Część drewnianych okien wymieniona na plastikowe, bez poszanowania historycznych podziałów.</p> <p>Zachowany układ wnętrz. W kondygnacjach I-IV zachowana dekoracja sztukatorska stropów. Zachowane ceramiczne posadzki (podest przed drzwiami frontowymi, sień) oraz deskowe podłogi w mieszkaniach.</p>	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie	
		<ul style="list-style-type: none"> – proponuje się objąć budynek ochroną konserwatorską poprzez jednostkowy wpis do rejestru zabytków – poddać budynek kapitalnemu remontowi: usunąć przyczyny zawilgocenia piwnic i osuszyć mury; poddać renowacji tynki elewacji, z zachowaniem historycznego detalu architektonicznego; zabezpieczyć więźbę dachową oraz naprawić pokrycie dachu – zachować układ wnętrz – zachować sztukatorską dekorację stropów oraz dekorację sieni – zachować stolarkę drzwiową – zachować ceramiczne posadzki w sieni oraz drewniane podłogi w mieszkaniach 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Rysunki techniczne z 1902-1903 r. (rzuty kondygnacji), [w:] Muzeum Architektury we Wrocławiu, Oddział: Archiwum Budowlane, sygn. 2933.

Studium historyczno – architektoniczno - konserwatorskie z wytycznymi konserwatorskimi dla m. Wrocławia, cz. 3, pr. zb. I.H.A.S. i T., [w:] archiwum M.K.Z. we Wrocławiu, sygn. 144/99.

Projekt budowlano-wykonawczy remontu balkonów, ul. Piastowska 34, Wrocław 2006 r. [w:] archiwum M.K.Z. we Wrocławiu, sygn. 69/07

22. Bibliografia

Adressbuch der Haupt.- und Residenz-Stadt Breslau, Breslau 1832-1943.

Atlas Architektury Wrocławia, Wrocław 1997, 1998, t. 2, s. 59

L. Michajłowicz, *Rewaloryzacja kamienic czynszowych z początku XX w. na przykładzie ulicy Piastowskiej we Wrocławiu* [w:] *Ochrona Zabytków*, R. XXXV, Warszawa, 1982 r., nr 3-4, s 193-201

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst	Maria Czyszczoń, XII. 2008 r.
plany, rysunki	Maria Czyszczoń, XII. 2008 r.
fotografie	Maria Czyszczoń, XII. 2008 r.

miejsce przechowywania negatywów – w archiwum autora.

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

Wkładki do kart ewidencyjnych - szt. 9.

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo

W R O C Ł A W

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

C. d. tekstu rubryki 13. Opis.

c.d. rubryki 12. Historia.

Instalacje wodno-kanalizacyjne, pompę i łaźnie zakładała firma A. Gottwald z Wrocławia.

Do 1945 r. kamienicę przy ul. Piastowskiej 34 zamieszkiwała społeczność średniozamożna: urzędnicza, inteligencka, rzemieślnicza.

Dolne kondygnacje (parter, I, II i III piętro), z mieszkaniami o komfortowym standardzie, zajmowały rodziny (po jednej lub dwie na każdej kondygnacji) o wyższym statusie społecznym. Te lokale posiadały pokoje w układzie amfiladowym, z sztukateriami; były wyposażone w kuchnie i indywidualny węzeł sanitarny. Mieszkania na pozostałych kondygnacjach o większym zagęszczeniu lokatorów, były skromniejsze. Ogółem w budynku mieszkało 14 do 15 rodzin.

Pierwszym właścicielem kamienicy w 1903 r. był, wspomniany Emil Gorse-gner. Jeszcze w tym samym roku kamienicę nabył Paul Müller, maszynista kolejowy, w którego posiadaniu nieruchomość pozostała do 1925 r. Po śmierci tegoż ok. 1925 r., budynek drogą dziedziczenia przeszedł na własność wdowy po nim, Klary. W roku 1943 r. (zapewne po śmierci Klary Müller) budynek wymieniony z adnotacją „właściciel nie znany”; był w tym czasie dzierżawiony przez księgarza P. Bokscha (*Adressbuch von Breslau*).

Po 1945 r. kamienica przeszła na własność skarbu państwa polskiego. Obecnie jest własnością wspólnoty mieszkaniowej, pod zarządem spółki z o.o. Domus Nieruchomości. W okresie powojennym (po 1945 r.) budynek nie był remontowany.

Kamienica czynszowa przy ul. Piastowskiej 34, zbudowana w 1903 r. reprezentuje typ secesyjnej kamienicy czynszowej. Styl secesyjny wyrażony jest w dekoracji fasady i sztukateriach zdobiących wnętrza; nawiązuje do wzorców secesyjnej architektury berlińskiej lat 1895-1907.

Nie wszystkie elementy budynku są związane z secesją. Z tradycji budownictwa epoki historyzmu czwartej ćwierci XIX w., wywodzi się zastosowanie takich elementów, jak zwarta bryła, ściśle symetryczny układ fasady, maswerkowa balustrada balkonów, dekoracje pod- i nadokienników, profilowane obramienia okien.

Budynek przy ul. Piastowskiej 34 jest integralną częścią jednej z najlepiej zachowanych we Wrocławiu, historycznych dzielnic końca XIX i pocz. XX w., która reprezentuje zwartą stylistycznie całość. Elementem wartościującym jest także stan zachowania historycznych elementów kamienicy: podziałów i wystroju fasady, układu pomieszczeń, ich wystroju, stolarki okien i drzwi, okuć, dekoracyjnych posadzek hallu i drewnianych podłóg.

Kamienica wzniesiona w stylu secesyjnym.

Posadzki, podłogi

W piwnicy posadzka z wylewki cementowej oraz z cegieł; w części pomieszczeń klepisko.

W sieni posadzka z płytek ceramicznych zdobionych ornamentem czteroliścia, z szeroką bordiurą. Na podestach klatki schodowej i w mieszkaniach drewniane podłogi deskowe pochodzące z czasów budowy kamienicy; w pojedynczych pomieszczeniach przykryte współczesnymi panelami.

Schody

Schody prowadzące do piwnicy: jednobiegowe, ceglane.

Schody wyrównawcze w sieni monolityczne o stopnicach z lastriko.

W klatce schodowej schody dwubiegowe powrotne, o metalowej konstrukcji ramowej opartej na ścianach klatki schodowej; podstopnice ażurowe, wycinane w motyw czteroliścia, stopnice drewniane; balustrada klatki schodowej drewniana z toczonych tralek, z wysokim, ozdobnym, bogato profilowanym dwulalkowym słupkiem, dekorowanym stylizowanym ornamentem roślinnym; górna część słupka, zwężająca się ku górze, kanelowana, zakończona kulą.

Otwory drzwiowe

Otwór drzwiowy wejścia głównego zamknięty lukiem pełnym; drzwi dwuskrzydłowe, płycinowe w 2/3 wysokości przeszklone, z nadświetlem; płyciny w dolnej części skrzydeł, wydzielone profilowaną listwą, dekorowane dużym rautem; listwa przymykowa kanelowana, zakończona wolutową konsolą z łezkami; przeszklenie dwudzielne: dolna część - prostokątna z wklęsłą górną krawędzią, zabezpieczona poziomymi metalowymi prętami; górna część - w formie prostokąta z łukowo wygiętą górną i dolną krawędzią, o gęstych podziałach, z częściowo zachowanym szkłem kryształowym; nadświetle z trzema promieniście rozłożonymi szczeblinami.

Drzwi wahadłowe, dzielące sień, osadzone w drewnianej, dekorowanej płycinami ościeżnicy; drewniane, płycinowe, w 2/3 wysokości przeszklone, w dolnej części skrzydeł po dwie płyciny o profilowanych krawędziach; przeszklenie w formie prostokąta o wyokrąglonym dolnym wewnętrznym narożu.

Pozostałe otwory drzwiowe prostokątne.

W kondygnacji II. i III. drzwi prowadzące z klatki schodowej do mieszkań, dwuskrzydłowe, płycinowe, przeszklone, połączone wspólną konstrukcją ramową. Na pozostałych kondygnacjach drzwi prowadzące z korytarza i z klatki

schodowej do mieszkań drewniane, dwuskrzydłowe (z wyjątkiem tych na parterze, jednoskrzydłowych, wykonanych współcześnie); skrzydła i ościeża zdobione profilowanymi płycinami. Drzwi w pomieszczeniach mieszkalnych, jednoskrzydłowe, płycinowe z płycinowymi ościeżami, w pojedynczych pomieszczeniach zachowane drewniane proste zwieńczenia ościeżnic.

Otwory okienne

Otwory okienne obu elewacji prostokątne, z wyjątkiem okien pierwszego piętra fasady, które zamknięte lukiem pełnym. Zewnętrzne parapety okien fasady wyłożone blachą; w elewacji tylnej parapety z płytek glazurowanych; parapety wewnętrzne drewniane.

Okna drewniane, czterodzielne; słupki dekorowane kanelowane, ślēmiona profilowane i zdobione nacięciami. Okna klatki schodowej trójdzielne z profilowanym ślēmieniem; w części budynku okna współczesne drewniane lub wykonane z PCV.

RZUT

Budynek założony na rzucie prostokąta z płytkim ryzalitem klatki schodowej w elewacji tylnej (zach.). Trzytraktowy z sienią umieszczoną w środkowej części budynku, w trakcie środkowym i przednim, w trakcie tylnym dwubiegowa klatka schodowa. W sieni, w trakcie przednim jednobiegowe schody wyrównawcze.

Główne wejście do budynku prowadzi od wschodu, poprzez otwór drzwiowy umieszczony w osi środkowej fasady (elewacji wsch.); wejście również umieszczone w elewacji tylnej, na osi. Schody prowadzące do piwnicy pod klatką schodową. Po obu stronach sieni dwa mieszkania o analogicznym układzie, część pomieszczeń połączona amfiladowo.

BRYŁA

Bryła budynku prostopadłościenna, zwarta z dwukondygnacyjnym wykuszem i balkonami od frontu, w kondygnacji II. i III. oraz płytkim ryzalitem klatki schodowej na osi elewacji tylnej. Kamienica w całości podpiwniczona; pięciokondygnacyjna ze strychem w trakcie frontowym i mieszkalnym poddaszem w trakcie tylnym.

Nakryta od frontu jednospadowym dachem, przechodzącym w pozostałej części w stropodach. Nad fasadą, w partii dachu centralnie umieszczona wysoka dwuosiowa lukarna o wklęsłowypukłym kształcie, zwieńczona wklęsłowypukłym naczółkiem z kulistymi sterczynami, po obu jej stronach niewielkie lukarny kryte dachami pulpitowymi.

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo

W R O C Ł A W

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

C. d. tekstu rubryki 13. Opis.

Spis fotografii.

ELEWACJE

F a s a d a (e l e w a c j a w s c h o d n i a) ośmioosiowa, pięciokondygnacyjna, symetryczna. Posadowiona na wysokim cokole. W kondygnacji I., II. i V. zdobiona płytkim boniowaniem zaznaczonym w tynku. Gzymsy międzykondygnacyjne nad kondygnacją II. i IV. W kondygnacji II. otwory okienne (poza wykuszem) zamknięte łukiem pełnym, w pozostałej części elewacji prostokątne. Wszystkie otwory okienne w szerokich, bogato profilowanych opaskach. Elewacja zwieńczona uskokowym gzymsem koronującym, z fryzem o dekoracji w formie pręta owiniętego wicią roślinną.

Środkowa część elewacji w kondygnacji II. i III. zaakcentowana dwuosiowym wykuszem, zakończonym balkonem o pełnej balustradzie zdobionej ślepyimi jednolalkowymi tralkami; po obu stronach wykusza, w obu kondygnacjach, balkony o murowanych ażurowych balustradach zdobionych motywem czteroliścia. W partii dachu nad środkową częścią elewacji dwuosiowa lukarna, o wklęsłowypukłych krawędziach, zwieńczona wklęsłowypukłym naczółkiem z kulistymi sterczynami; naczółek dekorowany stylizowanym ornamentem roślinnym.

W kondygnacji I., w osi środkowej, otwór wejścia głównego zamknięty półkolistym łukiem, flankowany wąskimi pilastrami, zdobionymi stylizowanymi liśćmi kasztanowca i róż; nad otworem drzwiowym dekoracja ze swobodnie komponowanych kwiatów przewiązanych wstęgą. Na pilastrach oparte szerokie wsporniki, podtrzymujące wykusz. Balustrady balkonów wsparte na konsolach zakończonych niewielkim maszkaronem.

W elewacji wykusza, między otworami obu kondygnacji, prostokątne płyciny wypełnione przedstawieniem pędu róży oraz wijącej się karbowanej wstęgi; wykusz zwieńczony uskokowym gzymsem z fryzem zdobionym ornamentem złożonym z delikatnych wolut i kwiatów(?); na gzymsie wykusza ustawiona ślepa balustrada balkonu.

W kondygnacji III. w osiach po obu stronach wykusza otwory drzwi balkonowych zwieńczone fantazyjnymi, zbliżonymi do trójkąta naczółkami, utworzonymi z motywu kwiatu na wysokiej lodydze oraz wijącej się wstęgi. W obu osiach skrajnych otwory okienne połączone gzymsem podokiennym, pod którym wklęsłowypukłe podokienniki zdobione motywem kwiatu i liści kasztanowca.

W kondygnacji IV., w dwóch środkowych osiach, otwory drzwi balkonowych zwieńczone wspólnym trójkątnym profilowanym naczółkiem, wspartym na wolutowych konsolach.

Pary okien w skrajnych osiach tej samej kondygnacji, wsparte na odcinku gzymsu podokiennego. Pod gzymsem szeroka prostokątna płycina, trójdzielna, zdobiona motywami czteroliścia w otoczeniu wici roślinnej, wypełnionego liśćmi dębu, podzielonymi stylizowanym ornamentem roślinnym; oba otwory okienne zwieńczone wspólnym odcinkiem gzymsu wspartym na wolutowych konsolach, zdobionych motywem stylizowanych kwiatów. Otwory okienne w osi 4. i 6. od płu. zwieńczone nadokiennikami, w formie płycin obrzeżonych rodzajem taśmy, nawiązującej do ornamentu okuciowego. W polu płycin stylizowane motywy liściasto – kwiatowe.

Otwory okienne V. kondygnacji posadowione na gzymsie międzykondygnacyjnym, wspartym na wolutowych konsolach, zakończonych łezkami i dekorowanych tryglifami. Dwa środkowe otwory okienne flankowane lizenami, z dekoracją w górnej części trzonu w formie stylizowanych liści. Pod lizenami odcinek gzymsu wyłamany, tworzący bazę, oparty na wsporniku o sercowatym kształcie, zdobionym motywem liści. Otwory okienne po obu stronach zaopatrzone w podokienniki, których kompozycja jest powtórzeniem podokienników trzeciej kondygnacji.

E l e w a c j a t y l n a , sześciokondygnacyjna, siedmioosiowa z ryzalitem klatki schodowej w osi środkowej; bez podziałów architektonicznych, zwieńczona uskokowym gzymsem. W przyziemiu ryzalitu, prostokątny otwór drzwiowy. W pozostałych osiach prostokątne otwory okienne oraz prostokątne otwory drzwi balkonowych, otwory bez obramień.

W II. i III. kondygnacji po dwa, umiejscowione skrajnie balkony. Balkony drugiej kondygnacji z żeliwną balustradą w formie dekoracyjnie giętej kraty, zdobionej pośrodku motywem wolut. W kondygnacji III. balustrady balkonów współczesne, bezstylowe.

WNĘTRZA

Ściany sieni w trakcie przednim bogato dekorowane dekoracją sztukatorską. Sienią podzieloną na dwa przęsła belką wzmacniającą strop, wspartą na dwóch pilastrach. W połowie wysokości ścian profilowany gzyms dzielowy, wyłamany w miejscu pilastrów. Trzony pilastrów ponad gzymsem ściennym, zdobione dekoracją w formie hermowego pilastra z bogatym stylizowanym secesyjnym ornamentem roślinnym. Ściany sieni, w górnej części zdobione dekoracją ramową o półkoliście zamkniętych płycinach wpisanych kwadrat.

Stropy obu przęseł sieni z fasetami, podzielone dekoracją ramową na cztery pola, zdobione z secesyjnym motywem stylizowanych liści i owoców kasztanowca.

W pomieszczeniach mieszkalnych, w salonach i pokojach - stropy z fasetą dekorowane plafonami ze sztukaterią, w formie secesyjnych motywów roślinno-geometrycznych.

WYPOSAŻENIE

Pierwotne wyposażenie niezachowane.

W dużej części pomieszczeń zachowana stolarka drzwiowa. Okucia drzwi prowadzących do mieszkań oraz drzwi wewnątrz pomieszczeń mieszkalnych z dekoracyjnie opracowanymi szyldzikami zamków, gałkami, kołatkami, zdobionymi motywami stylizowanych roślin. W niektórych drzwiach zachowały się dekoracyjnie wykonane wpusty do skrzynek pocztowych (I piętro).

W oknach klatki schodowej oraz pojedynczych mieszkań – pochodzące z czasów budowy zawiasy i klamki.

Zachowana klatka schodowa z drewnianą tralkową balustradą z ozdobnym słupkiem.

Zachowana żeliwna balustrada balkonów w elewacji tylnej w formie kraty z motywem wolutowym pośrodku.

INSTALACJE

Odgromowa, elektryczna, kanalizacyjna, wodociągowa, gazowa, c.o.

SPIS FOTOGRAFII

1. Kamienica nr 34 (druga z lewej) z sąsiednią zabudową.
2. Fasada (elewacja wschodnia), wykusz.
3. Fasada, wykusz.
4. Otwór drzwiowy wejścia głównego .
5. Fasada. Płycina w elewacji wykusza.
6. Fasada. Konsola wspornika balkonu.
7. Fasada, dekoracja otworów okiennych w IV i V kondygnacji, w osi 3. i 6. od pln.
8. Fasada. Naczółek drzwi balkonowych w kondygnacji IV.
9. Fasada. Stolarka okienna.
10. Fasada. Gzyms podokienny, gzyms wieńczący i lukarna środkowa.
11. Elewacja tylna (zachodnia).
12. Sień. Widok ogólny.
13. Sień. Widok ogólny.
14. Sień. Dekoracja ścian.
15. Sień. Strop.
16. Sień. Wahadłowe drzwi.
17. Sień. Posadzka.
18. Słupek balustrady klatki schodowej.
19. Klatka schodowa.
20. Sztukaterie w pomieszczeniu drugiej kondygnacji.
21. Sztukaterie w pomieszczeniu drugiej kondygnacji.
22. Plafon w pomieszczeniu drugiej kondygnacji.
23. Sztukateria stropu w pomieszczeniu trzeciej kondygnacji.
24. Sztukateria stropu w pomieszczeniu na parterze.
25. Stolarka drzwi prowadzących do mieszkania na II. kondygnacji.
26. Gałka drzwi do mieszkania (trzecie piętro).
27. Stolarka drzwi (mieszkanie na drugim piętrze).
28. Okucie drzwi (mieszkanie na drugim piętrze).
29. Strop piwnicy.
30. Poddasze, trakt frontowy.
31. Poddasze, trakt środkowy.

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo

W R O C Ł A W

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Plan orientacyjny.

Plan sytuacyjny.

Plan orientacyjny
Skala 1:10 000
(Internetowa mapa Wrocławia)

Plan sytuacyjny
Skala 1:1000
(Internetowa mapa Wrocławia)

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

ZAŁĄCZNIK NR 4

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo

W R O C Ł A W

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna

1.

2.

3.

4.

6.

5.

7.

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo
W R O C Ł A W
woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Dokumentacja fotograficzna

8.

9.

10.

11.

12.

13.

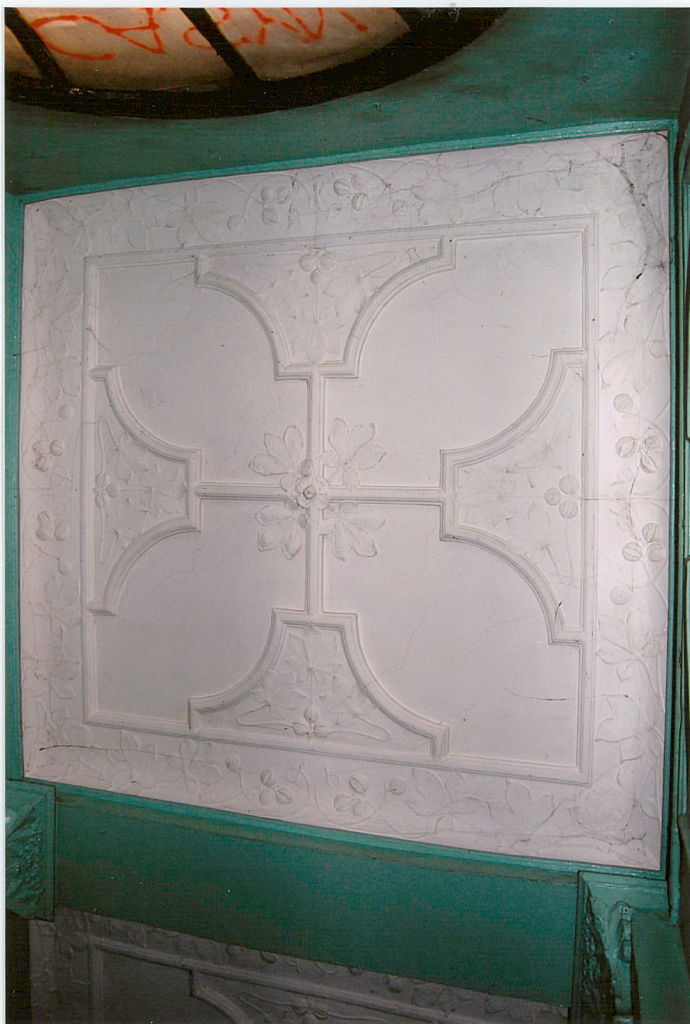

14.

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo
W R O C Ł A W
woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Dokumentacja fotograficzna

15.

16.

17.

18.

20.

19.

21.

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo
W R O C Ł A W
woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Dokumentacja fotograficzna

22.

23.

24.

26.

25.

28.

24.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

ZAŁĄCZNIK NR 8

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo
W R O C Ł A W
woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Dokumentacja fotograficzna.
Archiwalia

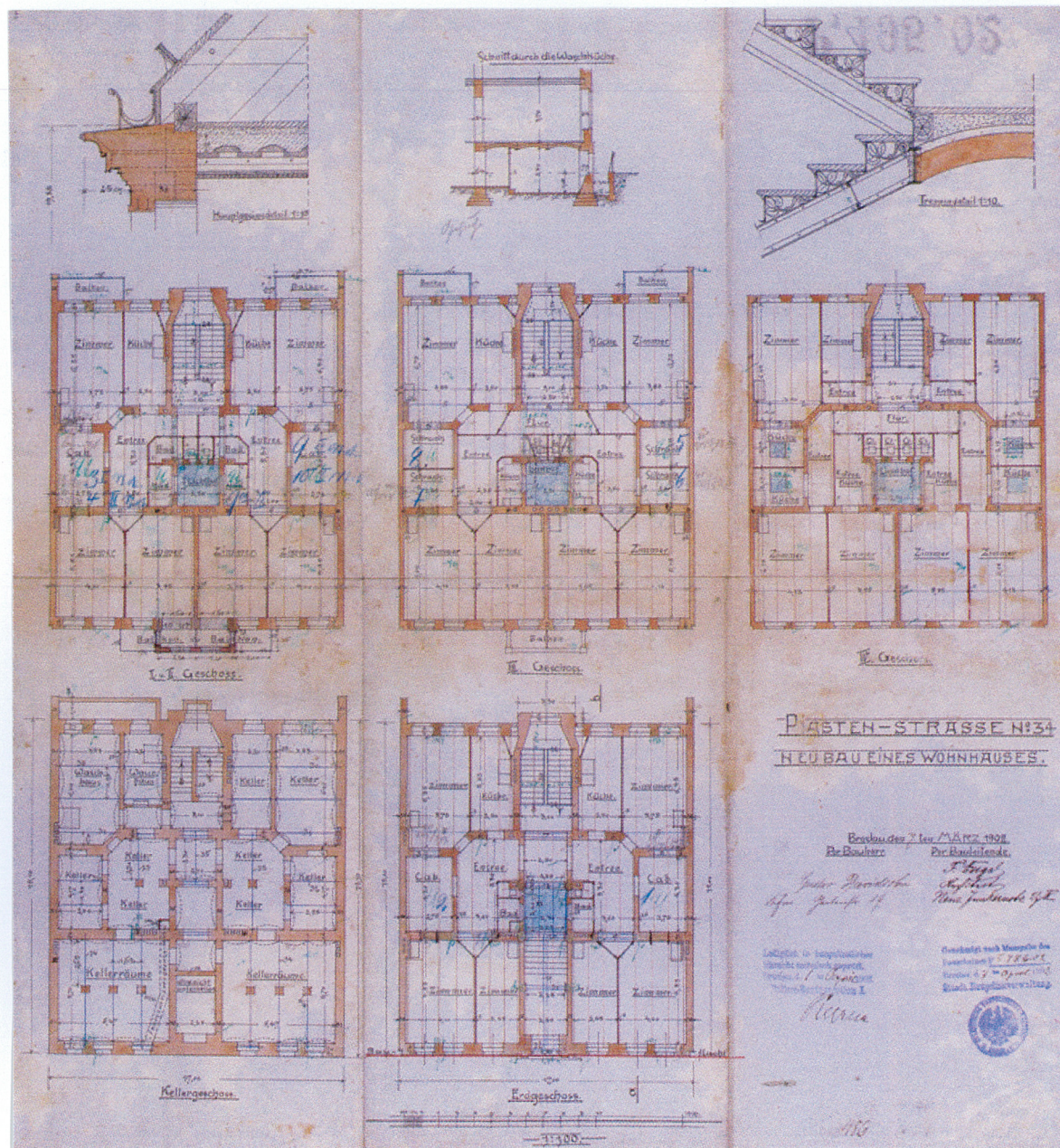
29.

30.

31.

Rysunki projektowe, 1902 r.
Archiwum Budowlane, teczka 2933.

1. Miejscowość, gmina, powiat, województwo
W R O C Ł A W
woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
KAMIENICA, UL. PIASTOWSKA 34

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Archiwalia

